Ὁ πόνος εἶνε τόσος ποῦ ἀλλιῶς ἔλεγα νὰ στὰ γράψω καὶ τώρα κάτι μοῦ φέρνει δάκρυα στὰ μάτια. Γιὰ τὸν ἀδερφό μου δὲ λυπήθηκα τόσο—νὰ τὸ πῶ καθαρά —Θὰ φχαριστηθῶ μάλιστα νὰ τὸν ἰδῶ μεθάβριο στὴ ζωή, ποῦ θὰ τῆς ζητήσει τὸ αἷμα τ' ἀληθινό, νὰ τρίβει τὴ μούρη του μὲ τὸ τριήκοντα, τὸ τριάκοντα μὲ τὴν ὑπογεγραμμένην του καὶ τὸ τριάντα μὲ τὴν τοὐλάχιστον περισπωμένην.—Τότε θὰ μὲ θυμηθεῖ, κι ἂ θελήσει νὰ αἰστανθεῖ τὴ ζωὴ θὰ μὲ θυμηθεῖ μὲ χαρά του—καιρὸ πάντα θἄχει, σὰ θέλει· σὰ δὲ θέλει λίγο μὲ μέλει. Μὰ πίσω καὶ μαζῆ μὲ τ' ἀδέρφι μου εἶδα κοπάδια—κοπάδια τὰ παιδιὰ τὰ κακόμοιρα ριγμένα τ' ἀνάσκελα σὲ κάπια βαλτόνερα θανατικὰ—σχολαστικισμοῦ, καρτερώντας νὰ τ' ἀποβουλιάξει μιὰ μπόρα, ποῦ δὲν ἀργεῖ, ἀλήθειας.

Πίσω καὶ μαζῆ μὲ τ' ἀδέρφι μου βλέπω, τὸ βλέπω καὶ κλαίω, ἁλάκαιρη τὴν πατρίδα μου νὰ πνίγεται, νὰ σκάζει ἀπὸ τὴν ἴδια της τὴν ἀσφυξία.

Ὁ δάσκαλος, ὅλος ὁ δάσκαλος, δὲ τὴν ἀφήνει κἂν νὰ φωνάξει βοήθεια. Τέλειος κακοῦργος τῆς πατάει τὸ στῆθος καὶ δὲ τὴν ἀφήνει ν' ἀνασάνει.

Ὡς ποῦ θὰ πάει ἀφτὴ ἡ βρωμοδουλειὰ καὶ γὼ δὲν ξέρω ! Μᾶς ἔφαγε τὸ Τριήκοντα !

Τριαντάρης

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Τώρα ἀπ' τὴ νύχτα-νύχτα γεννημένη
Ἀπ' τἄγρια πάθη, ἀπ' τὰ χυδαῖα μίση
Ζητᾷ ἡ ψυχὴ μέσ' στὸ κορμὶ κλεισμένη
Λάμψη κι ἀγάπης κόσμους νἀντικρύσῃ·
Καὶ βρίσκει τὰ φτερά της ἡ ψυχὴ
Στὴν προσευχή.

ΕΝΑΣ

Ο,τι ΘΕΛΕΤΕ

Δυὸ κριτικὲς σοβαρὲς διαβάσαμε τὴν περασμένη βδομάδα. Τὴ μιὰ στὸ Βολιώτικο «Τύπο» καὶ τὴν ἄλλη στὴν «Ἑστία» μας.

— Ὁ «Τύπος» γράφοντας γιὰ τὰ ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ λέει «πὼς τὰ ποιήματά του τοῦ κάμνουν τὴν ἐντύπωση ἀδαμάντων βουτηγμένων στὸν βοῦρκο. Βοῦρκος δὲ εἶναι ἡ γλώσσα καὶ ὁ στίχος τοῦ κ. Παλαμᾶ».

— Καὶ παρακάτου: «μολονότι νομίζομεν ὅτι προσποιοῦνται καὶ οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ λέγοντες ὅτι ἐννοοῦν τοὺς ἀκατανοήτους στίχους, ἐν τούτοις ὁ κ. Παλαμᾶς ἀδικεῖ καὶ τὸν κόσμον καὶ τὴν πατρίδα του καὶ τὸν ἑαυτόν του».

— Ἡ «Ἑστία» μας πάλι κρίνει τὸν «Ἀρχαιολόγο» τοῦ Καρκαβίτσα... χωρὶς νὰ τόνε διαβάσει. Τόνε κρίνει, μ' ἄλλα λόγια, δημοσιογραφικά.

— Γιατὶ ἔτσι κρίνουν οἱ δημοσιογράφοι μας. Παίρνουν τὸ βιβλίο στὰ χέρια τους· κοιτάζουνε πρῶτα πρῶτα σὲ ποιὸ τυπογραφεῖο εἶναι τυπωμένο· ἔπειτα διαβάζουνε δυὸ τρεῖς ἀράδες δῶ καὶ κεῖ· ἁρπάζουνε κανένα ὄνομα ἀπὸ μέσα· καὶ κρίνουνε.

— Ἂν ἔκρινε ἀλλιώτικα ἡ «Ἑστία», ἂν διάβαζε δηλ. πρῶτα κ' ὕστερα ἔκρινε—δὲ λέμε, βλέπετε, κι ἂν ἐννοιωθε κεῖνο ποὺ διάβαζε—δὲ θὰ μιλοῦσε γιὰ τὴ γλώσσα τοῦ βιβλίου μὲ τόση, ἂς τὸ ποῦμε, στενοκεφαλιὰ, καὶ νὰ μᾶς συμπαθάει.

— Ἀκόμα, ἂν τὸ διάβαζε, δὲ θἄλεγε πὼς τὸ θέμα τοῦ βιβλίου εἶναι παρμένο ἀπὸ τὴν Ζωὴ τοῦ βουνοῦ, γιατὶ τὸ θέμα τοῦ «Ἀρχαιολόγου» εἶναι παρμένο ἀπὸ ὁλάκαιρη τὴ Ρωμαΐκη ζωή, ποὺ βρίσκεται μ' ἁπλοχεριὰ σκορπισμένη παντοῦ: καὶ στὰ βουνὰ καὶ στὶς πολιτεῖες καὶ στὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα.

— Ὁ κ. Ξενόπουλος μᾶς ἔστειλε τὴν ἀπάντησή του στὸν κ Ψυχάρη μὲ τὸν τίτλο «Ὁ ἄλλος Σουρῆς—Ἀντικριτικὴ μελέτη».

— Τὴν ἀπάντησή του θὰ τήνε δημοσιέψουμε στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς.

— Ἀπὸ τὸ ἴδιο φύλλο θἀρχινήσουμε καὶ τὸν «Κύκλωπα» τοῦ Εὐριπίδη, μεταφρασμένο στὴν Δημοτική.

— Ὄμορφα τιτλοφοράει ἡ «Μεταρρύθμιση» τὴν ἐκλογική της στήλη. Οὔτε «Πολιτικὴ κίνηση», οὔτε «Ἐκλογικὰ νέα». Τήνε λέει ξερὰ ξερα: «Τὰ κομματικά **τους**» καὶ κεῖνο τὸ μονοσύλλαβο «ΤΟΥΣ» δείχνει ὅλη τὴν ἀηδία ποὺ ἀρχίσανε νὰ αἰστάνουνται μερικοὶ πατριῶτες μας γιὰ τὰ ἐκλογικὰ καρναβάλια.

— Μαθαίνουμε πὼς ὁ κ. Χατζήδακις μίλησε στὸ Πανεπιστήμιο γιὰ τὸ Σουρῆ, τὴν ἄλλη μέρα ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ «Νουμᾶ» ἡ κριτική μελέτη τοῦ κ. Ψυχάρη.

— Φυσικά, ὁ κ. Χατζήδακις ἀναγνώρισε τὸ Σουρῆ γιὰ Ἐθνικὸ ποιητή, κ' ἔτσι ὁ «Νουμᾶς» διαβάστηκε ἀπὸ ὅλη τὴ Φιλολογική σχολή. Τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ ρεκλάμα.

— Ἄλλοι πάλι φαρισαϊσμοί. Ὁ ἀστυνόμος τῆς Λειβαδιᾶς ἔπιασε κάπιον ποὺ πουλοῦσε μεταφρασμένες «Παλαιὲς Διαθῆκες» τῆς Βιβλικῆς ἑταιρίας.

— Ὁ κ. ἀστυνόμος ρώτηξε τὸ ὑπουργεῖο τί πρέπει νὰ κάνει, καὶ τὸ ὑπουργεῖο τὸν διέταξε νὰ τὶς κάψει!

— Καὶ τὸ Ρωμαΐικο σώθηκε κι αὐτὴ τὴ φορά!

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Α. κ. Δ. Σταματ στὴν Πόλη. Βύρ. Πασχ. στὴν Ἀλεξάντρεια. Λ. Μαθ. στὴν Κέρκυρα. Μ. Παπαμ. στὶς Ἰντίες. Λάβαμε τὴ συντρομή σας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. — κ. Χρ Παπαζ. Kafr el Zayat. Στείλαμε τὰ βιβλία. Πληροφορεῖστε μας, παρακαλοῦμε, παραλαβή τους. — κ. Α. Ν. Κεφ. Κέρκυρα. Λάβαμε τὶς «Ὀδύσσειες» καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Ἔρμονα σᾶς στέλνουμε μὲ το σημερινό. — κ. Ἔρρ. Σκάση. Θὰ μᾶς δώσετε, ἐλπίζουμε, τὴν ἄδεια νὰ δημοσιέψουμε τὸ γράμμα σας ἐδῶ, γιατὶ τἄξίζει. Λοιπόν: «Ἡ ἀπάντησις ὑμῶν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ (Κυριακὴ 16 Ἰαν. 1905, ἀρ. 131) ἦτο ἀξία μὲν τοῦ «Νουμᾶ», οὐχὶ ὅμως καὶ τοῦ ἀποσταλέντος ὑμῖν τευχιδίου. Ἂν δὲ ἀληθῶς ἔχητε τοιαύτην περὶ τούτου ἰδέαν καὶ καθόλου περὶ τῆς γλώσσης τῶν Ἑλλήνων γνώμην, τότε κατ' ἀκολουθίαν πάντα τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμενα περιοδικά, συγγράμματα ἐπιστημονικά, καὶ πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες εἶναι γεγραμμέναι ἐν γλώσσῃ Ἰαπωνικῇ (Σημ. Νουμ. Αὐτὸ δὰ κοπανᾶμε καὶ μεῖς κάθε μέρα!) ὡς καὶ ὑμᾶς ἀναγνώστην καὶ κριτὴν, τὸ ἐμόν. Ὡσαύτως οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ ῥήτορες ἐν τῇ Βουλῇ, οἱ ἱερεῖς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἱ καθηγηταὶ ἔν τε τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἐν τοῖς Σχολείοις, πρὸς δὲ καὶ οἱ δικηγόροι καὶ οἱ δικασταὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγορεύουσι καὶ διαλέγονται, καθ' ὑμᾶς, Ἰαπωνιστί. Μόνος δὲ ὁ φίλτατος «Νουμᾶς» γράφει Ἑλληνιστί, ᾧ μαχομένῳ ὑπὲρ τῶν Ἑλλ. γραμμάτων πολλὴν χάριν ὀφείλομεν». Ἀμήν. Μόνο πῶς μιλεῖ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἀξιάγαστε κύριε, δὲν μᾶς λέτε. Τὸ ξεχάσατε; — κ. Δ. Σπ. Βεβσιότατα, καθὼς τὰ λέτε. Ὁ ἕνας διαγωνισμὸς δὲν ἀποκλείνει τὸν ἄλλο. Μὲ τὸ νὰ προκηρύξαμε διαγωνισμὸ γιὰ τὸ Ρωμαΐικο ἀναγνωσματάριο, δὲν πάει νὰ πεῖ πῶς καταργήσαμε τὸν διαγωνισμὸ γιὰ τὴν καλύτερη τοπικὴ περιγραφὴ «εἴτε στὴν Ἑλλάδα, εἴτε στὴν Τουρκιά, νησιὰ ἢ στεριὰ, χωριοῦ, χώρας, χτίριου, ἐξοχῆς, βουνοῦ, κάμπου, τέλος πάντων ὅ,τι τόπο ἐπιθυμεῖτε νὰ διαλέξετε, εἴτε ἱστορικὸ εἴτε ὄχι» καθὼς λέει ὁ ἀγωνοθέτης. Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ, ποὺ δημοσιευτήκανε στὸ 126 φύλλο τοῦ «Νουμᾶ» εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: 1) Δὲν πρέπει τὸ ἄρθρο νὰ πιάνει περισσότερο τόπο ἀπὸ μιάμισι στήλη τοῦ «Νουμᾶ» δίχως τὴν ἐπιφυλλίδα. Ὅσο μάλιστα μικρότερο, τόσο καλύτερα. 2) Ἡ περιγραφὴ πρέπει νὰ εἶναι καλλιτεχνικὰ γραμμένη, δήλ. μὲ ὕφος καὶ μὲ λεχτικὰ ἀψεγάδιαστο, καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ τιμήσει τοὺς καλυτέρους μας σημερινοὺς πεζοὺς τῆς δημοτικῆς. 3) Πρέπει νὰ περιγράφουνται τἀντικείμενα κ' οἱ ἰδέες μὲ τὶς λέξες ποὺ τοὺς ἀνήκουνε, κι ὄχι μὲ μεταφορὲς καὶ μὲ φράσες ποιητικὲς ἀταίριαστες, ποὺ μποροῦνε νὰ εἶναι πολὺ ὄμορφες, μὰ νὰ μὴ παρασταίνουν τὸ πρᾶμα ἀληθινὰ καὶ φωτογραφικά. 4) Τὸ βραβεῖο θὰ δίνεται κάθε τρεῖς μῆνες καὶ θἄναι 30 δραχμες. 5) Προθεσμία γιὰ τὸν πρῶτο διαγωνισμὸ ἡ τελευταία μέρα τοῦ Φλεβάρη τοῦ 1905. — κ. Αἰm Αn. Γιὰ δὲν τὸ στέλνετε ὁλόκληρο;

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chègue) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιταγὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου· εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης, ἐν Κερκύρᾳ δέ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	ταῖς	0,0	κατ'	ἔτος	διὰ καταθ.	6 μηνῶν
2		»	0,0	»	»	»	1 ἔτους
3	1)2	»	0,0	»	»	»	2 ἐτῶν
2		»	0,0	»	»	»	4 ἐτῶν
4		»	0,0	»	»		5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τὸ ἕνα, κ' ἕνα φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικό, πουλιοῦνται στὰ γραφεῖα μας τἀκόλουθα βιβλία:

Τοῦ **Ψυχάρη** «Ταξίδι» καὶ «Ὄνειρο τοῦ Γιαννίρη».

Τοῦ **Πάλλη** «Ἥλιος καὶ φεγγάρι».

Τοῦ **Φωτιάδη** Τὸ «Γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ ἐκπαιδευτική μας ἀναγέννηση».

Τοῦ **Ἐφταλιώτη** «Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης» καὶ «Μαζώχτρα. Προυκαλάκας κλπ.»

Τοῦ **Φιλήντα** Γραμματικὴ τῆς Ρωμαΐκης γλώσσας (μέρ. Α').

Τοῦ **Λόγγου** «Δάφνις καὶ Χλόη» (χαρτοδεμένο) μεταφρ. Πλ. Βουτιερίδη.

Τοῦ **Σοφοκλῆ** Αἴας. Μετάφρ. Ζήσιμου Σιδερη

Τοῦ **Κ. Παπαγιάννη** «Μοσκιές» (Διηγήματα 50 λεπτά).

Ἡ *ΙΛΙΑΔΑ*, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Πάλλη δρ. 3 καὶ φρ. χρ. 3 στὸ ἐξωτερικό.

ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟ
ΤΟΥ ΑΡΙΣΤ. ΤΣΟΥΤΣΟΥ

ΤΙΜΕΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ

ΛΟΥΣΤΟ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΟ

ΔΟΥΛΟΥΔΟΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ